

t/n "Conte Biancamano",

A la sortida de Montevideo, en mar, 10-2-58.

Amic Vicens: sempre m'agrada de posar-vos una carta i en aquest moment en tinc una verdadera ~~oficialitat~~ ^{pendonem} el lapsus-receritat. Ja deuen saber que els catalans d'Amèrica - i en general tot el món dels exilats - envia papers a Stockholm que si'gueri concedit el Premi Nobel de la Pau, al violoncelista Pau Casals. Jo no se pas si al nostre país es fa alguna cosa en aquest sentit. Pater seria un bon ~~representant~~ ^{representant} per alguna cosa de la mateixa tendència per no enfundir encara més la separació entre l'extern i l'interior.

Prieto, ha escrit un gran article dient que el exilats de gran volum són dos catalans = Pau Casals i Margarida Xirgu. El primer té una dimensió mundial; la segona es un ídol dels públics americans. Prieto sorte que si apletes dues figures desaparegudes el problema dels exilats peninsulars desapareixeria purament i simplement de la memòria mundial. El fracàs dels exilats polítics - diu - ha estat tan enorme davant de l'opinió i fins i tot davant dels medis socialistes i sindicals internacionals, que no cal ja, ni parlar-ne.

Aquest paper de Prieto m'ha fet pensar en una cosa lateral. Vint anys des de tan lluny, em resulta que Catalunya es troba avui en un moment d'esplendor espiritual com pater no hauria tingut mai. Vegeu aquests noms:

- Pau Casals, Margarida Xirgu.
- Joan Corominas, prof. a Chicago.
- L'arquitecte Seret, president de la facultat de Arquitectura a Harvard.
- El Dr. August Pi i Suñer, el tractat de Fisiologia del qual es de text a les més grans universitats.
- El Dr. Prieto, a Oxford.
- El Dr. Quatrecaas, considerat com un dels més grans botànics del món, avui als Estats Units.
- El Dr. Mas, a Bogotà, la primera personalitat mèdica de l'Amèrica llatina.
- El matemàtic Santaló, professor a l'Universitat de Buenos Aires, d'una importància continental.
- L'arquitecte Bonet, a Buenos Aires.
- Josep Carner, a Brussel·les.
- El fill del músic Palanca, gran personalitat de la física atòmica.
- Apegilla a aquests noms els de Ramon d'Abadal, Carles Riba i el nostre propi nom i ens trobarem amb una quinzena de noms com pater Catalunya no hauria tingut mai. Recorden en efecte algun moment de la nostra història en que haguéssim estat possible presentar un equip semblant? Consideren que mai al nostre país - que es tan petit - hi haguéssim hagut tanta gent interessada en la veritat? Hi podriem afegir d'altres durant Reynals, de Yale, Salvador Dalí, que es més popular a Amèrica que a Europa, Ferrater Mora, que també es als Estats Units, etc, etc. En fi, amic Vicens, vos que coneixen d'història, ja em direu si en qualsevol altre moment a aquest país tan petit, ha donat tanta gent com ara.
- No he pogut triar al començament carta abans, perquè estic esclaparant per la calor del Gran i tinc una febrada que la temperatura venturba instantment. Vos: la vostra família i els amics, veuen molt recents. Ens veuen a l'abril. Aff. Vinyes